

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/44/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8223209039
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8223209039.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Romana Lajoša v spore žalobcu: A., B., B. B. C. X/XXXX, XXX XX A., D.: XX XXX XXX, právne zastúpený: JUDr. Jozef Jaroščák, advokát so sídlom Radničné námestie 33, 085 01 Bardejov, proti žalovanej: E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX F., právne zastúpená: JUDr. Patrik HOLINGA s.r.o., Hrnčiarska 2/A, 040 01 Košice, IČO: 36 856 967, o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov č.k. 2C/30/2023 – 138 zo dňa 26.06.2023 jednohlasne takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e uznesenie.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia rozhodol cit.:

„I. N a r i a d ť u j e zabezpečovacie opatrenie v tomto znení:

Z r i a d ť u j e k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovanej nachádzajúcich sa v katastrálnom území C., obec C., G. H., zapísaných v prospech žalovanej pod H. X v podiele 1/1 na LV č. XXX, a to pozemok - parcela C KN XXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 460 m², stavba - rodinný dom, súpisné číslo XXX, postavený na parcele C KN XXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 460 m², z á l o ž n é p r á v o, a to za účelom zabezpečenia peňažnej pohľadávky žalobcu vo výške 21.161,56 Eur s príslušenstvom, uplatňovanej v upomínacom konaní na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 17Up/943/2023, ktoré konanie nie je právoplatne skončené.

II. Žalobca má voči žalovanej n á r o k na náhradu trov tohto konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ustanovenia § 324 ods. 1, § 324 ods. 3, § 326 ods. 1 a 2, § 329 ods. 1, § 343 ods. 1, 2 a 3, § 344 CSP, § 1 ods. 1, § 1 ods. 2, § 2 Zákona č. 307/2016 Z.z. a § 252 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP.

3. Súd prvej inštancie vec skutkovo posúdil tak, že z výpisu z LV č. XXX k.ú. C., obec C., G. H. vyplýva, že žalovaná je výlučnou vlastníčkou parcely CKN č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 460 m² a stavby - rodinný dom súp. č. XXX postaveného na parcele č. XXX/X. Ako titul nadobudnutia je uvedený: I. J. K. XXX/XXXX, K. XXXXX/XXXX, K. XXXXX/XXXX J. I. XX.XX.XXXX - L. XXXX/XXXX J. I. XX.XX.XXXX. Poznomenáva sa: Žaloba o zaplatenie a návrh na nariadenie zabezpečovacieho

opatrenia na nehnuteľnosti: parcela CKN XXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 460 m², stavba rodinný dom so súp. číslom XXX postavený na parcele CKN XXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 460 m², pre žalovanú E. F., F. M. v podiele 1/1 - Okresný súd Bardejov sp.zn. 9C/12/2022-9 50/2022 v.z. 27/22. V časti C - „Ťarchy“ je uvedené: Zriadenie záložného práva v prospech N. B., B. B. J. X, XXX XX H. - A., D.: XX XXX XXX na nehnuteľnosti: parcela CKN XXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 460 m², stavba rodinný dom so súp. číslom XXX postavený na parcele CKN XXX/X na základe - Uznesenie Okresného súdu Sp. zn.: 9C/12/2022-91, IČS: XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.04.2022 - J. XXXX/XXXX - L. XX/XXXX. Potvrdzujúce uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn.: 20Co/32/2022 - J. XXXX/XXXX L. XXX/XX. Z uznesenia Okresného súdu Bardejov sp. zn. 6C/16/2021-535 zo dňa 08.06.2022, súd zistil, že ním bolo nariadené zabezpečovacie opatrenie v spore žalobcu proti žalovanej (v 1. rade) a spoločnosti N. B. ako žalovanému v 2. rade, o neúčinnosť právneho úkonu. Vo výroku uznesenia súd zriadil záložné právo na majetok žalovanej - na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v katastrálnom území: C., obec: C., okres: H., zapísaných na LV č. XXX, a to: pozemok - parcela C KN XXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 460 m², stavba - rodinný dom, súpisné číslo: XXX, postavený na parcele C KN XXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 460 m², vlastníctvo zapísané pod H. X v prospech žalovanej v podiele 1/1, a to za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobcu vo výške 347.520,24 Eur s príslušenstvom priznanej rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 3C/88/2012-264 zo dňa 05.01.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/53/2018-290 zo dňa 27.02.2019, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 03.04.2019 a vykonateľnosť dňa 09.04.2019, voči D. O. F. uplatňovanej v exekučnom konaní prostredníctvom súdneho exekútora O. P. Q. A. B. J. XXX P. XXX/XXXX. Uznesenie Okresného súdu Bardejov sp. zn. 6C/16/2021-535 zo dňa 08.06.2022 bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/47/2022-792 zo dňa 28.09.2022 so spresnením, že zabezpečovacie opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 6C/16/2021. Z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 6C/16/2021-641 zo dňa 14.07.2022 súd zistil, že vo výroku I. súd určil, že právny úkon dlžníka D. O. F. spočívajúci v uzatvorení Dohody dedičov o vyporiadaní dedičstva, ktorými prenechal svoj zákonný dedičský podiel v 1/3 na dedičstve spoludedičom, bez práva na vyplatenie finančnej náhrady za tento zákonný dedičský podiel od preberajúcich spoludedičov z majetku v dedičskom konaní po nebohom E. F., zomrelom dňa XX.XX.XXXX, na základe Uznesenia Okresného súdu Bardejov, sp. zn.: 5D/86/2020-87, Dnot: 237/2020, zo dňa 20.04.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.04.2021, vyhotovené súdnym komisárom - O. E. R. - notárom, je voči žalobcovi právne neúčinný. Vo výroku II. súd určil, že právny úkon - Kúpna zmluva, evidovaná v katastri nehnuteľností Okresného úradu Bratislava - katastrálny odbor, pod č. k. L./XXXX zo dňa 04.05.2021, uzatvorená medzi žalovanou v 1. rade E. F. ako predávajúcou so žalovaným v 2. rade N. B., ako kupujúcim, ktorej predmetom je prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a) v rozsahu 1/6 k bytu č. X, K. X. A. S. A. L. T. XX na ulici B. XX L. H., na ktorý je pridelené súpisné číslo XXXX - bytový dom B. XX, XX, XX, postavený na parcele C KN XXXXX/XX ostatná plocha o výmere 363 m², C KN XXXXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 302 m², C KN XXXXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 397 m² a C KN XXXXX/X J. plocha a nádvorie o výmere 294 m², vlastníctvo zapísané v časti H. XX v podiele 1/1, b) v rozsahu 1/6 k spoluvlastníckemu podielu bytu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu v podiele XXXX/XXXXXX, c) v rozsahu 1/6 k spoluvlastníckemu podielu na pozemkoch, na ktorých je bytový dom - B. XX, XX, XX, postavený, a to parcela C KN XXXXX/XX G. plocha o výmere 363 m², C KN XXXXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 302 m², C KN XXXXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 397 m² a C KN XXXXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 294 m², vlastníctvo zapísané v časti H. XX v podiele XXXX/XXXXXX, je voči žalobcovi právne neúčinný. Vo výroku III. súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali strany sporu odvolania, o ktorých rozhodol Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 13Co/64/2022-851 zo dňa 18.01.2023 tak, že napadnutý rozsudok (o. i.) čo do výroku I. a III. potvrdil a čo do výroku II. zmenil tak, že žalobu zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.02.2023. Zmluvou o prevode vlastníckeho práva zo dňa XX.XX.XXXX žalovaná ako predávajúca na spoločnosť N. B., J. X, XXX XX H. - O. T. A., D.: XX XXX XXX ako kupujúceho previedla nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX k.ú. K. O., obec H. - O. T. K. O., G. H. D.. S. C.: H. T. X o výmere 52,93 m², z toho pivnica 1,43 m², nachádzajúci sa na X. poschodí bytového domu so súpisným číslom XXXX K. B. K. B. U. L. H. L. L. B. XX, druh stavby: bytový dom, ktorý je postavený na pozemkoch - parcely registra „C“, p.č. XXXXX/X, XXXXX/X S. XXXXX/X v podiele 1/1, vrátane k nemu prislúchajúceho spoluvlastníckeho podielu na: a) spoločných častiach, spoločných zariadeniach a príslušenstve bytového domu vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu XXXX/XXXXXX, b) spoluvlastníckeho podielu o veľkosti XXXX/XXXXXX na príslušenstve pozemku a to pozemku parcely registra „C“ parcelné číslo XXXXX/XX o výmere 363 m²,

druh pozemku ostatná plocha, c) spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti XXXX/XXXXXX na zastavaných pozemkoch a to parcely registra „C“ zapísaných na LV č. XXXX pre k.ú. K. O. ako parcela č. XXXXX/X, výmera 302 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie; XXXXX/X, výmera 297 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie; XXXXX/X, výmera 294 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie. Z uznesenia Okresného súdu Bardejov č.k. 5D/96/2020-87 zo dňa 20.04.2021, právoplatného dňa 20.4.2021, vydaného povereným notárom O. E. R. ako súdnym komisárom vo veci prejednávania dedičstva po poručiťovi: E. F., F. F., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom C. XXX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX, vyplýva, že O. F., nar. XX.X.XXXX je jedným zo synov poručiťa. Zároveň z tohto rozhodnutia vyplýva, že ním bola schválená dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzavretá medzi pozostalou manželkou E. F., F. M., nar. XX.X.XXXX a synmi D. O. F., nar. XX.X.XXXX a D. E. F., nar. XX.X.XXXX, ktorej obsah sa nachádza v rozhodnutí č.k. 5D/96/2020-87 zo dňa 20.04.2021. Z analýzy trhu inzercie cez F. B. H., vygenerovanej dňa 31.01.2022 realitnou kanceláriou F. F. P. (č. I. 73 spisu) vyplýva, že cena nehnuteľnosti, t. j. X-XXXXXXXXX bytu o rozlohe 53 m², v H. - K. O., H. - F., predstavuje sumu 250.512,00 Eur. Z uznesenia Okresného súdu Bardejov sp. zn. 6C/19/2021-86 zo dňa 30.06.2021, súd zistil, že ním bolo nariadené zabezpečovacie opatrenie v spore žalobcu proti žalovanej (v 1. rade) a O. R. ako žalovanej v 2. rade, o určenie, že nevzniklo vlastnícke právo. Vo výroku uznesenia súd zriadil záložné právo na majetok žalovanej - na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v katastrálnom území: H., obec: H., okres: H., zapísaných na LV č. XXXX, a to: byt č. XX, K. X. A. S. A. L. T. XX K. U. B. L. H., na ktorý je pridelené súpisné číslo XXXX - G. H. V., postavený na parcele C KN XXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1.064 m², vlastníctvo zapísané v časti H. XXX na žalovanú v podiele 1/1, b) spoluvlastnícky podiel bytu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach obytného bloku v podiele XX/XXXX, c) spoluvlastnícky podiel na pozemku, na ktorom je obytný blok postavený, a to parcela C KN XXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1.064 m², zapísaná na LV č. XXXX, katastrálne územie: H., obec: H., okres: H., vlastníctvo zapísané v časti H. XX v prospech žalovanej v podiele XX/XXXX za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobcu vo výške 347.520,24 Eur s príslušenstvom voči D. O. F., vymáhanej v exekučnom konaní prostredníctvom súdneho exekútora Mgr. Erika Feketeho pod sp. zn. XXX P. XXX/XXXX. V rámci odvolacieho konania bolo uznesenie Okresného súdu Bardejov sp. zn. 6C/19/2021-86 zo dňa 30.06.2021 potvrdené uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/11/2021-157 zo dňa 28.09.2021. Z uznesenia Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1Cb/27/2021-80 zo dňa 02.06.2021, súd zistil, že vo veci žalobcu proti žalovaným: 1. B., W., nar. XX.XX.XXXX, X. P. X., B., o určenie neúčinnosti právnych úkonov, o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ním bolo zriadené záložné právo na obchodný podiel žalovaného v 1. rade B. W. v obchodnej spoločnosti F., B. B. B. L. C. XXX a v obchodnej spoločnosti P. X., B., B. B. L. C. X, a to za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobcu vo výške 347.520,24 Eur s príslušenstvom priznanej rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 3C/88/2012-264 zo dňa 05.01.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/53/2018-290 zo dňa 27.02.2019, voči D. O. F. uplatňovanej v exekučnom konaní prostredníctvom súdneho exekútora Mgr. Erika Feketeho pod sp. zn. XXX P. XXX/XXXX. V rámci odvolacieho konania bolo uznesenie Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1Cb/27/2021-80 zo dňa 02.06.2021 potvrdené uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Cob/30/2021-201 zo dňa 31.08.2021. Z uznesenia Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1Cb/27/2021-271 zo dňa 27.09.2021, súd zistil, že vo veci žalobcu proti žalovaným: 1. B., W., nar. XX.XX.XXXX, X. P. X., B., o určenie neúčinnosti právnych úkonov, o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ním bolo zriadené záložné právo na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného v 2. rade P. X., B., nachádzajúce sa v katastrálnych územiach C. S. H., a to za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobcu vo výške 347.520,24 Eur s príslušenstvom priznanej rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 3C/88/2012-264 zo dňa 05.01.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/53/2018-290 zo dňa 27.02.2019, voči D. O. F. uplatňovanej v exekučnom konaní prostredníctvom súdneho exekútora Mgr. Erika Feketeho pod sp. zn. XXX P. XXX/XXXX. V rámci odvolacieho konania bolo uznesenie Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1Cb/27/2021-271 zo dňa 27.09.2021 potvrdené uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Cob/3/2022-314 zo dňa 25.01.2022. Súd ďalej zistil, že žalobca dňa 23.03.2023 doručil tunajšiemu súdu návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorý bol vedený na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/15/2023. Z uznesenia Okresného súdu Bardejov sp. zn.: 5C/15/2023-79 zo dňa 21.04.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.05.2023, vyplýva, že ním bol návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej tak, ako sú špecifikované vo výroku I. tohto uznesenia, zamietnutý. V danom prípade sa žalobca, ako sám uviedol, domáhal zabezpečenia (faktickej) vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn.: 6C/16/2021-641 zo dňa 14.07.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 13Co/64/2022-851 zo dňa 18.01.2023, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 15.02.2023, a to v

exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn.: 39Ek/811/2019 a u súdneho exekútora Mgr. Erik Fekete vedenom pod sp. zn.: XXX P. XXX/XXXX, o vymozenie 347.520,24 Eur s príslušenstvom. Ratio decidendi rozhodnutia tunajšieho súdu sp. zn.: 5C/15/2023-79 zo dňa 21.04.2023 boli založené na tom, že aby žalobca mohol pristúpiť k exekúcii ďalšieho majetku žalovanej, okrem toho majetku, ktorý bol predmetom odporovaného právneho úkonu, musí disponovať vykonateľným súdnym rozhodnutím, ktorým bude žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu v zmysle § 42 ods. 4 v časti vety za bodkočiarkou Občianskeho zákonníka. Súd ďalej konštatoval, že z návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyplýva, že takýmto rozhodnutím žalobca nedisponuje a ani sa ho nedomáha. Dňa 25.05.2023 bol Okresnému súde Banská Bystrica doručený návrh žalobcu proti žalovanej na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie sumy 21.161,56 Eur s prísl.. Konanie je na tamomšom súde vedené pod sp. zn. 17Up/943/2023. V návrhu žalobca poukázal na úspech vo veci vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 6C/16/2021. Aj napriek tomuto úspechu v spore a s poukazom na to, že žalovaná previedla zmluvou o prevode vlastníctva bytu č. L./XXXX J. I. XX.XX.XXXX H. L. H. na tretiu osobu - spoločnosť N. B., pričom byt nadobudla v rámci dedičského konania, sa nevie vo vzťahu k predmetnému bytu exekučne uspokojiť zo žalovanou nadobudnutého prospechu z právoplatne určenej neúčinnosti právneho úkonu - uznesenia o dedičstve. Prospech predstavuje 1/6 z hodnoty bytu v H.. Preto žalobca má voči žalovanej nárok na zaplatenie peňažného plnenia vo výške 21.161,56 Eur (t.j. 1/6 čistej hodnoty bytu), ktorého priemerná hodnota bola realitnou kanceláriou F. F. P. J. I. XX.XX.XXXX stanovená na sumu 205.512,00 Eur, od ktorej žalobca odpočítal 78.545,06 Eur (hypotéka B.), t. j. 126.966,94 Eur / 6 = 21.161,56 Eur. Súd zistil, že predmetné upomínacie konanie sa nachádza v štádiu posudzovania návrhu žalobcu.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil tak, že zabezpečovacím opatrením súd zriaďuje na návrh žalobcu záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka, ak sú na to splnené zákonné predpoklady. Zabezpečovacie opatrenie pritom slúži len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Samotný výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím. V prípadoch, keď súd rozhoduje o nariadení zabezpečovacieho opatrenia, je povinný skúmať, či žalobca v návrhu osvedčil všetky skutočnosti, ktoré sú v zmysle Civilného sporového poriadku predpokladom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Ide o tieto predpoklady: návrh žalobcu, spôsobilý predmet záložného práva, zriadenie záložného práva bude zabezpečovať peňažnú pohľadávku a existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení a vzniká až zápisom do katastra nehnuteľností. Primárnym účelom zriadenia sudcovského záložného práva je nielen posilnenie pozície veriteľa, ale aj zabránenie zhoršenia jeho pozície. V danom prípade sa žalobca domáha zabezpečenia peňažnej pohľadávky vo výške 21.161,56 Eur s prísl., ktorú si alternatívnym spôsobom k postupu podľa Civilného sporového poriadku uplatňuje v upomínacom konaní na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 17Up/943/2023. Konanie na tamomšom súde aktuálne prebieha. Súd prioritne skúmal splnenie procesných podmienok konania a to vo vzťahu k návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/15/2023. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova. Súd ex offo v priebehu celého konania prihliada na to, či sú splnené procesné podmienky konania. Ak pôjde o neodstrániteľnú podmienku konania, súd je povinný konanie zastaviť, a to práve vzhľadom na ustanovenia § 161 ods. 1 a 2 CSP. Zmyslom existencie prekážky právoplatne rozhodutej veci je to, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už prv právoplatne rozhodol súd, prípadne iný orgán, ktorého rozhodnutím je súd viazaný. Prekážka právoplatne rozhodutej veci sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd konania, preto posúdenie existencie uvedenej prekážky má zásadný význam pre ďalší priebeh konania. Ak súd zistí, že prekážka právoplatne rozhodutej veci existuje, v konaní pôjde o prekážku, ktorú nie je možné odstrániť, a preto konanie zastaví. Súd mal dostatočne osvedčené, že dôvodom zamietnutia návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/15/2023 bolo zistenie, že žalobca nedisponuje vykonateľným súdnym rozhodnutím, ktorým bude žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu v zmysle § 42 ods. 4 v časti vety za bodkočiarkou Občianskeho zákonníka a ani sa takéhoto rozhodnutia zatiaľ nedomáha. V danom prípade je návrh žalobcu založený aj na iných skutočnostiach, než vo veci sp. zn. 5C/15/2023, z ktorých tou rozhodujúcou je, že žalobca dňa 25.05.2023 podal návrh na vydanie platobného rozkazu na Okresný súd Banská Bystrica, ktorý

je vedený pod sp. zn. 17Up/943/2023, ktorým si voči žalovanej uplatňuje peňažnú pohľadávku v sume 21.161,56 Eur s prísl.. V naznačených súvislostiach sa súd stotožnil s argumentom žalobcu, že uznesenie sp. zn. 5C/15/2023-79 zo dňa 21.04.2023, právoplatné dňa 26.05.2023, netvorí prekážku veci právoplatne rozhodnutej. Preskúmaním obsahu návrhu v spojení s pripojenými listinnými dôkazmi mal súd dostatočne osvedčené, že návrhu žalobcu je potrebné vyhovieť. Predmetom návrhu sú nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej, čo znamená, že ide o spôsobilý predmet záložného práva. Je nepochybné, že žalobca si voči žalovanej uplatňuje nárok na zaplatenie peňažnej pohľadávky, keďže voči nej úspešne odporoval právny úkon v konaní vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 6C/16/2021. Na základe toho sa potom v upomínacom konaní ako veriteľ, ktorý s úspechom odporoval právnomu úkonu, domáha voči žalovanej zaplatenia sumy 21.161,56 Eur s prísl. ako na náhrady v peniazoch, keďže u žalovanej sa nenachádza vec nadobudnutá týmto úkonom. Podľa názoru súdu je splnená aj ďalšia podmienka, a teda obava z budúceho zmarenia exekúcie. Tú žalobca osvedčil opísaním rozhodných skutočností preukázaných najmä v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/16/2021, keď žalovaná previedla nehnuteľnosť - byt v H. na tretiu osobu. Modus operandi žalovanej pri nakladaní so svojim majetkom, je zreteľný a svedčí o obave z budúceho zmarenia exekúcie. Súd sa v neposlednom rade zaoberal aj otázkou dodržania princípu proporcionality, ktorý je podmienený výhodou oprávnenej osoby a nevýhodou osoby, ktorú zabezpečovacie opatrenie zaťažuje. Vzhľadom na to, že v konaní o nariadení zabezpečovacieho opatrenia nie je možné ani účelné zisťovať hodnotu vecí vo vzťahu k hodnote uplatňovanej pohľadávky, súd prima facie považoval za primerané zriadiť záložné právo na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcu vo výške 21.161,56 Eur s prísl., na nehnuteľnosti žalovanej nachádzajúce sa v okrese H., G. C., katastrálnom území C., a to rodinného domu a parcely CKN XXX/X o výmere 460 m², na ktorej je rodinný dom postavený. Ide o lokalitu na severovýchode Slovenska, v rámci ktorej trh s nehnuteľnosťami nedosahuje úroveň veľkých miest a ich periférií, čo je skutočnosťou všeobecne známou. Okrem toho žalovaná bude iba obmedzená v nakladaní so zaťaženými nehnuteľnosťami, ktoré bude môcť aj naďalej užívať. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že žalobca svojimi tvrdeniami a listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisu osvedčil dôvodnosť svojho nároku. Preto súd návrhu žalobcu vyhovel a nariadil zabezpečovacie opatrenie zriadením záložného práva na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalovanej tak, ako vyplýva z výroku I. tohto uznesenia. Vzhľadom na to, že žalobca si svoj nárok voči žalovanej na zaplatenie peňažnej pohľadávky uplatňuje v upomínacom konaní na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 17Up/943/2023, pričom daná vec je v štádiu posudzovania, z hľadiska zabezpečenia princípu právnej istoty, súd o trovách tohto konania o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia rozhodol v tomto rozhodnutí. Za danej situácie nie je možné predpokladať, či vec bude právoplatne skončená v rámci upomínacieho konania alebo či bude postúpená miestne príslušnému súdu. O nariadení zabezpečovacieho opatrenia súd rozhodol bez časového obmedzenia, nakoľko na takomto ponímaní trvania zabezpečovacieho opatrenia je založená koncepcia daného procesného inštitútu. Marginálne súd dodáva, že vždy je na úvahe a starostlivosti dotknutej strany podať návrh na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia, samozrejme, za predpokladu, že sú na to splnené podmienky.

5. O trovách konania o nariadení zabezpečovacieho opatrenia súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku a to tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, t.j. v rozsahu 100%.

6. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala odvolanie žalovaná, ktorá v ňom uviedla, že rozhodnutie napáda z dôvodov normovaných v ustanovení § 365 ods. 1 písm. a/ CSP teda, že neboli splnené procesné podmienky, zároveň v zmysle § 365 ods. 1 písm. f/ CSP teda, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň aj v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h/ CSP teda, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa názoru odvolateľky žalobca sa zabudol tunajšiemu súdu zmieniť o tom, že voči rozsudku Krajského súdu v Prešove pod sp.zn. 13Co/64/2022 – 851 zo dňa 18.01.2023 podal dňa 23.03.2023 dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky. Dovolanie podala rovnako aj žalovaná dňa 05.04.2023. Z uvedeného konania vyplýva, že obidve sporové strany spochybnili rozhodnutie odvolacieho súdu v predmetnej veci. Zároveň je toho názoru, že v tomto návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sa žalobca domáha zabezpečenia pohľadávky 21.161,56 Eur s príslušenstvom uplatňovanej v upomínacom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica sp.zn. 17Úp/943/2023, pričom žalobkyni v tomto konaní plynie stále zákonná lehota na podanie odporu vo veci samej. Na základe vyššie uvedených skutočností má odvolateľka za to, že

neexistuje dôvod nariadenia zabezpečovacieho opatrenia na predmetnú nehnuteľnosť, nakoľko sa predmetná vec nachádza v dovolacom konaní a zároveň je tu vedené upomínacie konanie vo veci samej. Podaný návrh žalobcu je podľa názoru odvolateľky len neprímeraným zaťažovaním súdu, čím umelo navyšuje trovy právneho zastúpenia, ktoré nie sú dôvodné. V súvislosti s vyhodnotením potreby bezodkladne upraviť pomery musí súd nevyhnutne skúmať splnenie uvedených predpokladov na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a otázku ich osvedčenia zo strany navrhovateľa vrátane hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Kumulatívne splnenie podmienok pre zabezpečovacie opatrenie musí súd pred rozhodnutím o návrhu na jeho nariadenie skúmať a svoje závery o ich naplnení či nenaplnení ako aj úvahy, na základe ktorých k týmto záverom dospel musí konkrétne uviesť v odôvodnení svojho rozhodnutia podľa ustanovenia § 220 ods. 2 CSP. Podľa názoru odvolateľa v rámci podaného odvolania považuje tento za zásadnú odvolaciu námietku nasledovné skutočnosti: v odôvodnení uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia preto súd prvej inštancie v kontexte predmetných skutočností nevysvetlil svoje úvahy, na základe ktorých dospel k záveru, že práve žalobca osvedčil pravdepodobnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana ako aj obavu, že prípadný výkon exekúcie bude ohrozený. Zároveň aj potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu, keďže mieru osvedčenia neposudzoval v kontexte zistenia respektíve zisťovania naliehavosti konkrétnej situácie, to znamená, neskúmal či žalobca osvedčil alebo neosvedčil naliehavosť situácie, ktorá si vyžaduje okamžitú úpravu vzťahu medzi stranami sporu a ani neskúmal či sledovaný účel nemožno dosiahnuť iným spôsobom v celom kontexte odôvodneného skutkového stavu. Na základe vyššie uvedeného žalovaná navrhovala, aby odvolací súd rozhodol tak, že uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Voči žalovanej podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca, ktorý sa vo svojom vyjadrení zaoberal dvoma zásadnými skutočnosťami. V prvom rade sa jednalo o skutočnosť, že v danej veci podľa názoru žalobcu nedošlo k riadnemu a účinnému podaniu odvolania a v druhej časti svojho vyjadrenia žalobca v zmysle ustanovenia § 151 ods. 1 CSP vyslovene popieral všetky skutkové tvrdenia žalovanej uvedené v jej odvolaní zo dňa 25.07.2023. K prvej skutočnosti žalobca uviedol, že žalovaná podala odvolanie voči uzneseniu súdu prvej inštancie o nariadení zabezpečovacieho opatrenia prostredníctvom advokátskej kancelárie JUDr. Patrik HOLINGA s.r.o., avšak právny zástupca žalovanej splnomocnenie na zastupovanie nepredložil odvolaciemu súdu v zaručenej konverzii, pričom takéto splnomocnenie v desaťdňovej hmotnoprávnej lehote v zmysle ustanovenia § 125 ods. 2 CSP t.j. do dňa 04.08.2023 súdu nedoložil, čo má za následok to, že na odvolanie žalovanej zo dňa 25.07.2023 sa neprihliada respektíve právne zjednodušene povedané v danom prípade nastala taká situácia ako keby žalovaná žiadne odvolanie nepodala. Bez predloženia riadneho splnomocnenia nekoná súd so stranou ako so zastúpeným subjektom a neprihliada ani na úkony zástupcu v mene zastúpeného, čo má zásadný procesný význam. V tomto kontexte poukázal žalobca najmä na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Obdo/59/2019 zo dňa 29.01.2020 článok JUDr. Františka Sedlačka „Kedy zaručene konvertovať“ uverejnený v buletíne Slovenskej advokácie č. 9/2017 ako aj na článok JUDr. Františka Sedlačka „Zaručená konverzia splnomocnenia“ zverejnený v buletíne Slovenskej advokácie č. 9/2018 a taktiež na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II.ÚS 442/2021 zo dňa 03.02.2022, ktorý sa zaoberá náležitosťami elektronického podania vo veci samej s osobitným zameraním na jeho autorizáciu prostredníctvom kvalifikovaného elektronického podpisu. Podľa názoru žalobcu hmotnoprávna lehota na doplnenie podania vo veci samej teda odvolania zo dňa 25.07.2023 márne uplynula dňa 04.08.2023, čím následne márne uplynula aj lehota na podanie odvolania voči uzneseniu o nariadení zabezpečovacieho opatrenia v zmysle § 362 ods. 1 CSP. V druhej časti svojho vyjadrenia, ktorou popieral všetky skutkové tvrdenia žalovanej uvedené v jej odvolaní zo dňa 25.07.2023 žalobca uviedol, že je síce pravdou, že žalobca aj žalovaná podali odvolanie voči rozsudku Krajského súdu Prešov sp.zn. 13Co/64/2022 – 851 zo dňa 18.01.2023 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp.zn. 6C/16/2021 – 641 zo dňa 14.07.2022, avšak tieto rozsudky sú dňom 25.02.2023 právoplatné, to znamená pre žalovanú právne záväznú. Zároveň poukázal na ustanovenie § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu kto mal z tohto úkonu prospech. Zároveň poukázal na judikát č. 110/1998, v zmysle ktorého vyplýva, že veriteľ, ktorý s úspechom odporoval právnemu úkonu podľa § 42a OZ má voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech právo na náhradu v peniazoch ak sa uňho nenachádza vec nadobudnutá týmto úkonom. Z vyššie citovaných rozsudkov o vyslovení neúčinnosti právnych úkonov vyplýva skutočnosť teda zároveň aj zákonný nárok, že žalobca sa napriek úspechu v právnej veci o vyslovení neúčinnosti právnych úkonov

vzhľadom na to, že žalovaná previedla zmluvu o prevode vlastníctva bytu č. L./2021 zo dňa 29.04.2021, byt v H., na tretiu osobu (N. B.), ktorý žalovaná nadobudla v rámci dedičského konania a keďže tento právny úkon vo vzťahu k žalobcovi súdy neposúdili ako neúčinný; sa žalobca nevie vo vzťahu k bytu v H. exekučne uspokojiť so žalovanou nadobudnutého prospechu v právoplatne určenej neúčinnosti právneho úkonu v podobe uznesenia o dedičstve, ktorý predstavuje hodnotu 1/6 bytu v H., a preto má žalobca voči žalovanej na základe ustanovenia § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka; zákonný nárok na zaplatenie peňažného plnenia vo výške 21.161,56 Eur predstavujúcich 1/6 čistej hodnoty bytu v H. spolu s príslušenstvom počítaným v zmysle ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka. V danom prípade ide o judikovaný a zákonný nárok žalobcu voči žalovanej, ktorého zabezpečenia sa žalobca domáhal a ktorému súd prvej inštancie v celom rozsahu vyhovel, a to okrem iného aj preto, že žalovaná už svojimi úkonmi preukázala, že je kedykoľvek schopná previesť svoj majetok respektíve nadobudnúť majetok od jej syna – dlžníka D. O. F., a to za účelom znemožnenia vymoženia pohľadávky, ktorú má žalobca voči žalovanej ako aj voči jej synovi – dlžníkovi D. O. F., pričom v konaní z vykonaných dôkazov vyšlo najavo, že takýmto spôsobom to znamená prevádzaním majetku konala opakovane. Argumentácia žalovanej uvedená v jej odvolaní zo dňa 25.07.2023 je arbitrárna a nemôže obstáť respektíve je nekonkrétna teda nepreskúmateľná. Žalobca považuje odvolanie žalovanej zo dňa 25.07.2023 za tzv. podanie odvolanie pro forma teda, aby nejaké odvolanie bolo podané, aby to nevyznelo, že žalovaná uznáva peňažný nárok voči žalobcovi, ktorý je zabezpečený nariadeným zabezpečovacím opatrením, ktorého zrušenia sa žalovaná domáha v odvolaní zo dňa 25.07.2023. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca navrhol, aby odvolací súd na odvolanie žalovanej neprihliadal respektíve ak sa rozhodne na odvolanie žalovanej prihliadať rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil.

8. V posudzovanej veci sporové strany podanie odvolacej repliky a odvolacej dupliky v písomnej podobe nevyužili.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej 1/ nie je dôvodné.

10. Zabezpečovacie opatrenie je sudcovské záložné právo upravené v § 343 a § 344 CSP, pričom je nutné aplikovať primerane ustanovenia o neodkladnom opatrení. Podľa § 343 ods. 3 CSP, výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím. Podľa § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

11. Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná alebo už bola judikovaná, s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Zabezpečovacie opatrenie môže súd nariadiť pred začatím konania, v priebehu konania alebo po jeho skončení.

12. Dôvodom na jeho nariadenie je zabezpečenie reálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia zriadením záložného práva. V prípade zabezpečovacieho opatrenia slúžiaceho zamedzeniu obavy z ohrozenia exekúcie zabezpečením reálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia treba rozumieť opatrenie spôsobilé odvrátiť stav, pri ktorom by v dôsledku možného počínania dlžníka (resp. z rozhodnutia povinnej osoby) mohlo dôjsť buď k úplnému vylúčeniu možnosti veriteľa (ako osoby z rozhodnutia oprávnenej) úspešne sa domôcť núteného splnenia uloženej povinnosti, alebo prinajmenšom k podstatnému sťaženiu prístupu k uplatneniu takejto možnosti.

13. V konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia súd nerozhoduje na základe dokazovania, ako je tomu v konaní vo veci samej, keďže v tomto štádiu konania nie je na vykonanie rozsiahleho dokazovania časový priestor (§ 328 ods. 2 v spojení s § 344 CSP). V konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia súd rozhoduje na základe osvedčovania, t. j. prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčené skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia v čase rozhodovania ako nanajvýš pravdepodobné. Aj v tomto konaní sú však

strany povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 149 a nasl. CSP). Na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je nevyhnutné, aby strana osvedčila potrebu nevyhnutnej ochrany jej práv a právom chránených záujmov a zároveň dôvodnú obavu z ohrozenia exekúcie, resp. výkonu súdneho rozhodnutia. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je tak potrebné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybné preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť jeho prostredníctvom ochrana, ale i osvedčenie, že je daná obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Nariadením zabezpečovacieho opatrenie nebude neprimerane zasiahnuté do práv žalovanej, nakoľko s výkonom záložného práva môže žalobca začať až vtedy, ak bude pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

15. Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (rozsudok najvyššieho súdu sp.zn. 3Cdo192/2004 citovaný v uznesení ústavného súdu III. ÚS 473/2017). Podľa rozsudku najvyššieho súdu vo veci sp.zn. 2Cdo/205/2009 z 29. júna 2010 „Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal. Tým, že prvostupňový súd rozhodol v prospech žalobcu, ktorému právo na náhradu škody priznal, implicitne rozhodol aj o tom, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný na podanie predmetnej žaloby voči žalovanému, u ktorého súd dospel k záveru, že je pasívne vecne legitimovaný.“ (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 191/2018 z 13. novembra 2018).

16. Zároveň odvolací súd v posudzovanej veci si dovoľuje poukázať na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II.ÚS 48/2018 zo dňa 18.01.2018, z ktorého okrem iného vyplýva: „Vo vzťahu k tvrdenej nemožnosti nariadenia zabezpečovacieho opatrenia proti tretej osobe odlišnej od dlžníka žalobcu treba uviesť, že nie je vylúčené, aby zabezpečovacie opatrenie bolo nariadené aj proti takej osobe, proti ktorej budú smerovať majetkové nároky veriteľa ako žalobcu.“

17. Pokiaľ žalovaná nadobudla nehnuteľnosť, ktorej spoluvlastníkom by sa za riadneho chodu veci teda za predpokladu prejednávania dedičstva v dedičskom konaní a nadobudnutia dedičstva podľa zákonných podielov bol stal aj D. O. F. a následne takáto dohoda bola predmetom odporovateľnosti je zrejmé, že žalovanej svedčí pasívna vecná legitímácia. Zo súdom prvej inštancie citovaných rozhodnutí v odôvodnení jeho rozhodnutia je zrejmé, že vo veci samej už súdy prvej inštancie určili, že právny úkon dlžníka D. O. F. spočívajúci v uzatvorení dohody dedičov o vyporiadaní dedičstva je voči žalobcovi právne neúčinný. Je teda zrejmé, že argumenty, ktoré predkladá samotná žalovaná nie sú dôvodné, nakoľko predmetné zabezpečovacie opatrenie slúži na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa z dôvodu obavy, že exekúcia bude ohrozená. Odvolací súd sa zaoberal touto skutočnosťou aj z hľadiska dodržania princípu proporcionality, pričom pri porovnaní výšky záväzku D. O. F. a hodnotu nehnuteľností, ktorá je predmetom zabezpečovacieho opatrenia, ktorá bola deklarovaná vo vzťahu k tomuto rodinnému domu je možné dospieť k záveru, že takéto zabezpečovacie opatrenie nie je v rozpore s princípom proporcionality.

18. Odvolací súd sa tiež nestotožňuje s námietkou dobromyseľnosti žalovanej, kedy ako poukázal súd prvej inštancie v odôvodnení, samotné úkony, a to darovacia zmluva uzatvorená tesne pred smrťou poručiteľa a následne spätný prevod na žalovanú pri už existujúcom záväzku O. F. voči žalobcovi, kedy nadobudol rozsudok vykonateľnosť 09.04.2019 a následne tieto prevody boli v roku 2020 podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne vylučujú dobromyseľnosť žalovanej, ktorá je v blízkom príbuzenskom vzťahu k dlžníkovi žalobcu.

19. Ohľadne nesplnenia procesných podmienok preto, aby vo veci konal Okresný súd v Bardejove s tým, že takéto rozhodnutie môže byť vydané len cestou súdneho komisára povereného na prejednanie dedičstva, poukazuje odvolací súd aj na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co 32/2022, ktorý konal o nariadení zabezpečovacieho opatrenia vo vzťahu proti žalovanej, ale od nadobúdateľa ďalších nehnuteľností, kedy v zmysle judikatúry vyšších súdov je takéto námietka vyvrátená. Veriteľ môže odporovať každému právnomu úkonu dlžníka, ktorým sa ukracuje uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky a ktorý dlžník urobil v úmysle ukrátiť svojho veriteľa. Je nepochybné, že takýmto právnym úkonom môže byť aj dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nakoľko po jej uzavretí alebo ak sa týka nehnuteľnosti, po jej účinnosti nemôže veriteľ dosiahnuť bez pomoci odporovacej žaloby uspokojenie svojej pohľadávky z majetku, ktorý pripadol manželovi (bývalému manželovi) dlžníka (viď. NS ČR 21Cdo/2791/99). Je ústavne akceptovateľný právny záver, že dohode o vyporiadaní BSM schválenej súdnym zmierom, možno úspešne odporovať, nakoľko sa táto dohoda považuje za hmotnoprávny úkon a navyše ide o dvojstranný právny úkon (nález Ústavného súdu SR z 28. januára 2020, sp. zn. I. ÚS 260/2019). Uvedené nepochybne platí obdobne aj pre odporovateľnosť dedičskej dohody. Pokiaľ teda je zrejme, že možno odporovať aj dohode dedičov, je na konanie príslušný súd prvého stupňa, ktorý je miestne príslušný.

20. Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je eliminovať nepriaznivé následky, ktoré by mohli v priebehu konkrétneho civilného sporového konania nastať. Zabezpečovacím opatrením sa teda má poskytnúť rýchla ochrana porušených alebo ohrozených práv subjektu, ktorý podal návrh na jeho nariadenie. Vzhľadom na zmysel tohto procesného inštitútu sa v konaní a rozhodovaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia neuplatňuje princíp kontradiktórnosti a princíp rovnosti strán sporu tak striktné ako v konaní vo veci samej. Všeobecný súd tak nemusí pri zisťovaní rozhodujúcich skutočností dbať na všetky formalities, ako to je pri riadnom procesnom dokazovaní vo veci samej, postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Uvedené platí tak na úrovni rozhodovania na súde prvej inštancie, ako aj pri rozhodovaní na súde odvolacom (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 4. augusta 2020, sp. zn. III. ÚS 294/2020, zdroj a analytická právna veta: ustavnysud.sk).

21. Žalobca preukázal existenciu základných predpokladov pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, t.j. vysokú pravdepodobnosť existencie pohľadávky voči žalovanej a obavu z ohrozenia exekúcie, ktorá je daná tým, že na majetok žalobcu bolo zriadené zabezpečovacie opatrenie v inom konaní. Žalovaná v odvolaní na svoju obranu neosvedčila skutočnosť, kvôli ktorým by sa nariadenie zabezpečovacieho opatrenia javilo byť nedôvodné a jej argumenty nemali potenciál zmeniť objasnenie veci, ku ktorému dospel okresný súd.

22. K argumentácií samotného žalobcu, ktorú uviedol vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej ohľadne skutočnosti, že právny zástupca žalovanej splnomocnenie na zastupovanie nepredložil súdu v zaručenej konverzii, pričom takéto splnomocnenie zároveň v 10 dňovej hmotnoprávnej lehote nedoložil odvolací súd uvádza, že z listinného dôkazu nachádzajúceho sa na čl. 157 súdneho spisu „výsledok informatívneho overenia podpisov a pečatí v elektronickej správe“ je zrejme, že formuláre a prílohy podpísané elektronickým podpisom, konkrétne dokument s názvom Plnomocenstvo bol vo formáte „asice“. Zo zákonnej úpravy zaoberajúcej sa elektronickým podpisom je zrejme, že pred 01.07.2016 advokáti používali pôvodný formát príloh podpísaných elektronickým podpisom s koncovkou xzep, zepx a zep. Predmetné formáty už nie sú v súlade s aktuálnou legislatívou. Prípustné je používanie iných formátov, a to konkrétne s koncovkami „asice, sce, zip“. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetný dokument plnomocenstvo bol podpísaný vo formáte „asice“ je zrejme, že došlo v predmetnej veci k predloženiu plnomocenstva, ktoré v rámci súčasťi podaného odvolania sa nachádzalo v zaručenej konverzii a teda nebolo možné zo strany odvolacieho súdu privodiť závery v zmysle ustanovenia § 125

ods. 2 Civilného sporového poriadku tak ako to vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovanej požadoval samotný žalobca.

23. K odvolacej námietke, že rozsudok trpí nedostatkom riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia podľa ust. § 365 ods. 1 CSP písm. b), keďže je nedostatočne odôvodnený, nezrozumiteľný a nepreskúmateľný, odvolací súd uvádza, že Civilný sporový poriadok určuje základné obsahové náležitosti a kvalitatívne požiadavky na odôvodnenie rozsudku, ktoré sú presne uvedené v ust. § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Z tohto ustanovenia sa dá vyvodiť aj záväzná logická štruktúra odôvodnenia. Po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom možno konštatovať, že tento súd vydal rozhodnutie, ktoré spĺňa požiadavky na odôvodnenie rozsudku podľa § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Z obsahu rozhodnutia súdu prvej inštancie mal odvolací súd za to, že k naplneniu tohto odvolacieho dôvodu nedošlo. V prvom rade sa súd prvej inštancie riadne zaoberal tým, čoho sa strana žalobcu domáhala, aké skutočnosti tvrdila, a aké dôkazné prostriedky označila, riadne sa zaoberal vyjadreniami žalovanej strany a prostriedkami jej procesnej obrany a taktiež komplexne posúdil čiastkové skutkové tvrdenia strán a tieto aj riadne vyhodnotil. V odôvodnení taktiež uviedol, ktoré z rozhodných skutkových okolností preukázané boli a ktoré nie. Odvolací súd v tomto poukazuje na skutočnosť, že do odôvodnenia súdu prvej inštancie je potrebné zahrnúť iba rozhodné skutkové okolnosti tak, aby rozsudok neobsahoval nadbytočné informácie. Súd prvej inštancie sa taktiež v odôvodnení zaoberal vyhodnotením dôkaznej situácie a obsahom predmetného rozhodnutia je aj riadne hodnotenie dôkazov, ako aj riadne opísanie úvahy súdu prvej inštancie pri ich hodnotení. Aj táto časť odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie má logickú postupnosť. Taktiež možno konštatovať, že rozhodnutie súdu prvej inštancie má riadne uvedené právne posúdenie veci, pričom pod právnym posúdením sa rozumie činnosť, pri ktorej súd podriaďuje zistený skutkový stav pod príslušnú právnu normu. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie odciťoval právne normy a v ďalšej časti odôvodnenia vysvetlil, ktoré zo skutkových zistení odôvodňujú aplikáciu práve týchto právnych noriem. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd považoval predmetnú odvolaciu námietku za nedôvodnú.

24. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok N. proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok R. a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04).

25. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie stotožňujúc s vecnými argumentmi odôvodnenia a jeho právnym posúdením podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní plne úspešnému žalobcovi bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho proti neúspešnej žalovanej v rozsahu 100%.

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).